

ligger noget Beviis for, at den almindelige Stemmeret skulde være lde. anseet i det paa-gjældende Valgdistrict, og navnlig seer jeg aldeles ikke, at her skulde være iagttaget en særegen Fremgangsmaade for de „fornemme“ Valgere, som han udtrykte sig. Jeg troer nemlig ikke, at Andragerne kunne ansees som fornemme i Forhold til de øvrige Valgere; jeg troer, at man maa sætte Kjøbstadborgerne i samme Klasse som Valgerne af Landdistricterne, uden at adskille dem som de Fornemme og Ifsefornemme.

Sylke: Da denne Sag nu ogsaa ved denne Behandling af samme er omtalt saameget, saa skal jeg ogsaa tillade mig at sige et Par Ord til. Jeg var disse Begivenheder nærmere end noget andet Medlem her, da de indtraf, og det er ganske vist, at det strax efter Valghandlingen gik som en Løbeild over hele Amtet, at der var foregaaet store Misligheder ved den ærede Rigsdagsmands Valg, og at der havde fundet Bestikfelses Sted, af hvem skal jeg ikke sige, men i det samme Dieblif, som dette Rygte gik, kom der til Amtmanden over Thisted Amt en temmelig bestemt Begjering, som vi nu have hørt her oplæse, om at faae en Sættedommer beskikket til at optage Forhør og skaffe Beviser tilveie. Det forekommer mig derfor, at der kunde være temmelig god Anledning for Amtmanden til at fremme et saadant Thingsvidne ved at beskikke en Sættedommer, saaledes som udtrykkeligt er forlangt; thi det er dog vistnok ikke Thingets Mening, dersom der virkelig skulde have fundet Bestikfelses Sted, — jeg troer, ja, jeg er overbevist om, at dette ikke har været Tilfældet, — men, dersom det virkelig havde været Tilfældet, saa, siger jeg, var det dog vist ikke Thingets Villie, at det vilde have disse Oplysninger stukne under Stolen; det vilde dog vist have været Enhver hjært, om de da havde kommet for, og man vilde da vistnok have havt mere Grund til at bebreide Amtmanden stærkt, hvis han havde sagt: det er en Sag, som ikke vedkommer mig, det er en Sag, jeg ikke kan indlade mig paa. Jeg troer saaledes, at han ikke alene var berettiget til at beskikke en Sættedommer, men jeg troer, at det var hans Pligt.

Notwitt: Jeg maa dog derved bemærke, at, ligesaa vist som det er, at Ingen kan ønske,

at Sligt skulde blive stukket under Stolen, som min ærede Ven siger, ligesaa vist er det, at det jo kun er over Formen, at vi anse. Det er netop, som jeg tillod mig at berøre og som det forekommer mig, at den ærede Justitsminister indrømmede, Udtrykkene i den af Amtet udstedte Constitution, der har givet Anledning til, at Sættedommeren har optaget ingenlunde et privat Thingsvidne, men et offentligt Forhør, og jeg behøver blot i saa Henseende at oplyse og bede Thinget lægge Mærke til, at Vedkommende, imod hvem Beviset skal føres, ikke var stævnet til at paahøre nogle af de Vidner, som bleve førte (Hør! Hør!). Det er altsaa ingenlunde vigtigt, hvis den ærede Justitsminister vilde betyde Amtmanden, at der her ikke var brugt den fornødne Forsigtighed, og det er ingenlunde vigtigt, om Forhøret kunde blive efter Justitsministerens Foranstaltning appelleret til Overretten, for at kjendes uefterretteligt. Det er kun dette, vi ønske, og ikke mere. Forsaavidt som der er yttret, at vi ikke have begrundet denne ligesaavel som de andre Resolutioner, da vil det ærede Thing have seet af den Betænkning, der var afgiven til den 1ste Behandling, at der dertil var gjort nogle Antydninger i saa Henseende, men vi bleve enige om, at, da Udvalget ikke havde med Realiteten at gjøre, saa var det rigtigere ikke at tilføie nogen Begrundelse af denne Resolution, men derimod aldeles at overlade Udsælfelsen til den ærede Justitsminister.

Sorensen: Det forekommer mig, at det fremgaaer af denne hele Forklaring, vi have hørt, hvor gavnligt det vilde være, om det blev overladt til Rigsdagens egen Afgjørelse, førend slige offentlige Forhør og Sagsansæggelser fandt Sted. Ligesom der i nærværende Tilfælde paa enkelte Privatmands Begjering blev foranstaltet offentligt Forhør, saaledes kunde der i modsat Retning ogsaa have været begjert offentligt Forhør af Modparten, og deraf kunde vi havt ligesaa stor Ueilighed. Derimod, naar Klagerne, hvad enten de vare grundede paa sande eller paa falske Rygter, bleve indgivne til vedkommende Valgbestyrelser, og vedkommende Valgbestyrelser samlede disse Klager og bragte dem her til Rigsdagen, naar Samlingsstiden kom, saa kunde Rigsda-